

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2014. gada 10. janvārī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs
Gunārs Kūtris, tiesneši Kristīne Krūma un Sanita Osipova,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto pieteikumu par lietas
ierosināšanu (pieteikums Nr. 233/2013), ko iesniegusi Svetlana Ovčiņņikova
(turpmāk – Pieteikuma iesniedzēja),

k o n s t a t ē j a :

1. Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Noguldījumu
garantiju likuma 17. panta 4. punktu (turpmāk – apstrīdētā norma) par
neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. pantam
un 91. panta pirmajam teikumam.

2. Apstrīdētā norma nosaka: „Garantētā atlīdzība netiek izmaksāta par:
[..] 4) noguldījumiem, ko izdarījuši noguldījumu piesaistītāja akcionāri, kuriem
noguldījumu piesaistītājā ir būtiska līdzdalība, padomes un valdes
priekšsēdētājs un locekļi, iekšējā audita dienesta vadītājs, sabiedrības
kontrolieris un citi noguldījumu piesaistītāja darbinieki, kuri plāno, vada un
kontrolē noguldījumu piesaistītāja darbību un atbild par to.”

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot
par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata lieta ir ierosināma, kolēģija izvērtē,
vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Papildus tam Satversmes tiesas likuma 20. panta sestā daļa noteic, ka, izskatot konstitucionālo sūdzību, kolēģija var atteikties ierosināt lietu arī gadījumā, kad sūdzībā ietvertais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Pieteikumā ir lūgts izvērtēt likuma normas atbilstību Satversmes normām. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likumu atbilstību Satversmei. Līdz ar to pieteikumā ietvertais prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā var iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzēja ir tiesīga iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

6. Konstitucionālajai sūdzībai jāatbilst Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktajām prasībām.

6.1. Pieteikumā ir norādīts pieteikuma iesniedzējs, institūcija, kas izdevusi apstrīdēto aktu, lietas faktisko apstākļu izklāsts, pieteikuma juridiskais pamatojums un prasījums Satversmes tiesai.

Līdz ar to pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas prasībām.

6.2. Savu aizskarto pamattiesību aizstāvībai Pieteikuma iesniedzēja ir vērsusies Finanšu un kapitāla tirgus komisijā, kuras negatīvo lēmumu tā ir pārsūdzējusi tiesā. Tiesvedība ir noslēgusies ar Pieteikuma iesniedzējai nelabvēlīgu Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu. Tādējādi Pieteikuma iesniedzēja ir izmantojusi visus tai pieejamos

vispārējos tiesību aizstāvības līdzekļus. Pieteikumam ir pievienoti paskaidrojumi un dokumenti, kas nepieciešami lietas apstākļu noskaidrošanai, kā arī dokumenti, kas apliecina, ka izmantoti visi vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi.

Līdz ar to pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta ceturrtās daļas 2. punkta, 19.² panta otrās daļas un sestās daļas 2. punkta prasībām.

6.3. Pēdējās institūcijas nolēmums - Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedums lietā Nr. SKA 640/2013 – ir pieņemts 2013. gada 11. novembrī.

Līdz ar to pieteikums Satversmes tiesā ir iesniegts Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņā.

6.4. No Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta un 19.² panta sestās daļas 1. punkta izriet, ka konstitucionālajā sūdzībā nepieciešams juridiski pamatot, ka apstrīdētā norma aizskar pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, kas noteiktas Satversmē, un ka tā ir pretrunā ar katru no pieteikumā minētajām augstāka juridiskā spēka tiesību normām. Turklāt ir jāpamato, ka tieši šī neatbilstība izraisa pieteikuma iesniedzēja pamattiesību aizskārumu.

Pieteikumā ir pamatots, ka apstrīdētā norma paredzot atšķirīgu attieksmi pret personām vienādos un savstarpēji salīdzināmos apstākļos, kā arī tas, ka šāda attieksmei nav objektīva un saprātīga pamata. Tādējādi pieteikumā ir pamatots, ka apstrīdētā norma varētu aizskart Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietvertās Pieteikuma iesniedzējas pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Pieteikumā citastarp norādīts uz apstrīdētās normas neatbilstību Satversmes 1. pantam, pamatojot to ar samērīguma principa pārkāpumu. Samērīguma princips ir vispārējs tiesību princips. Samērīguma princips noteic, ka tad, ja publiskā vara ierobežo personas tiesības un likumiskās intereses, ir jāievēro saprātīgs līdzsvars starp personas un valsts vai sabiedrības interesēm (*sk. Satversmes tiesas 2002. gada 19. marta sprieduma lietā Nr. 2001-12-01 secinājumu daļas 3.1. punktu*). Vienlaikus Satversmes tiesa ir norādījusi, ka samērīguma principa izvērtēšana visupirms ir vērsta uz tādām normām, kurās ietverti tiesību ierobežojumi. Turklāt samērīguma principa pārkāpums pamattiesību ierobežojuma gadījumā vērtējams attiecīgo pamattiesību tvērumā. (*sk. Satversmes tiesas 2011. gada 30. marta sprieduma lietā Nr. 2010-60-01*

11. punktu). Līdz ar to samērīguma pārbaudei tiek pakļauts konkrēto pamattiesību ierobežojums. Pieteikumā nav pamatots, ka no Satversmes 1. panta izrietētu jebkādas prasības, kas nebūtu aptvertas ar Satversmes 91. panta pirmo teikumu.

Tādējādi pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas neatbilstību Satversmes 1. pantam ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

n o l ē m a :

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu „Par Noguldījumu garantiju likuma 17. panta 4. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. panta pirmajam teikumam” pēc Svetlanas Ovčiņņikovas konstitucionālās sūdzības (pieteikums Nr. 233/2013).

2. Atteikties ierosināt lietu daļā par Noguldījumu garantiju likuma 17. panta 4. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam.

3. Uzaicināt institūciju, kas izdevusi apstrīdēto aktu – Latvijas Republikas Saeimu – līdz 2014. gada 10. martam iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 1. kolēģijas priekšsēdētājs

G. Kūtris